

La investigació de la fiscalia del Tribunal Suprem a Joan Carles de Borbó

La setmana passada es feia públic que la Fiscalia del TS ha decidit obrir una recerca sobre els negocis del “Rei Emèrit”, i, en concret, les suposades comissions pagades per l'adjudicació a empreses espanyoles de les obres de l'anomenat AVE a la Meca, assumint les investigacions que fins ara feia el Fiscal Anticorrupció. El motiu és que, després de l'abdicació de Joan Carles I en crear-se ad hoc la figura del “rei emèrit”, es va incloure una disposició segons la qual aquest seria aforat i només podria ser processat pel Suprem.

La Fiscalia Anticorrupció ha constatat, pel que sembla, indicis que apunten a possibles delictes de blanqueig de capitals i frau fiscal. No se li podria atribuir el suposat cobrament de comissions, perquè la investigació el situa en l'etapa en la qual don Joan Carlos encara era el cap d'Estat, però sí que es podria investigar com s'ha mogut aquests diners des de l'abdicació.

En tot cas, serà una recerca limitada en el temps, perquè es limitarà als fets succeïts a partir de juny de 2014, de l'abdicació. Interpreta la fiscalia que abans d'aquesta data no es pot investigar, ja que estaria cobert per la inviolabilitat establerta en la Constitució. Un criteri forçat per a molts juristes, que interpreten que la inviolabilitat del rei establerta en els articles 56, 64 i 65 de la Constitució només s'aplica als actes del Rei com a autoritat, quan actua confirmant les decisions preses pel govern (que seria el responsable d'aquestes). Una interpretació lògica, perquè ningú —excepte els defensors del règim monàrquic i, en primer lloc, el poder judicial franquista— podria pensar que segons la Constitució el Rei pot assassinar a algú, violar a un nen o robar centenars de milions sense que pugui ser penalment imputat. En aplicació d'aquest criteri de la Fiscalia, tot el que hagi robat el rei entre la seva coronació com a successor designat per Franco, en 1975, i la seva abdicació en 2014 quedaria, en tot cas, fora de perill.

Les raons d'aquesta investigació

En els últims mesos, s'han succeït les revelacions sobre els negocis de Joan Carles

de Borbó, el seu paper com a intermediari embutxacant-se abundants comissions en les vendes d'armament a diferents països i en la compra de petroli a l'Àràbia Saudita i altres països. S'han fet públiques notícies sobre els seus comptes a Suïssa i els seus regals de milions d'euros a diverses dels seus amants (Es parla de regals de 65 milions d'euros a Corinna zu Sayn-Wittgenstein i de dos milions a Marta Gayá).

Es parla de xifres fabuloses. Els mitjans diuen que Joan Carles de Borbó hauria acumulat una fortuna de 2.000 milions d'euros com a mínim

Al març d'enguany, Felip VI feia pública la seva renúncia a tota herència del seu pare, i anunciava que aquest anava a deixar de tenir funcions públiques, per la qual cosa li retirava l'assignació de 200.000 euros anuals que rebia del presupost de la Casa Reial. Immediatament, nombrosos juristes van assenyalar que aquestes mesures, que pretenien expressar el distanciament del Rei actual i dels negocis del seu pare, eren una falsedat, ja que l'article 991 del Codi Civil ho impedeix: “ningú podrà acceptar ni repudiar (una herència) sense estar cert de la mort de la persona a qui hagi d'heretar i del seu dret a l'herència”. Una herència que Felip VI ja coneixia. El mateix comunicat de la Casa Reial detallava que feia un any que el rei Felip VI ja sabia d'almenys una de les estructures *offshore* que el seu pare utilitzava per a amagar la seva fortuna en paradisos fiscals.

És evident que el tallafoc que va intentar al març Felip VI no basta. És necessari, per a la supervivència de la Monarquia, fer un pas més, sacrificar a un peó per a salvar al Rei. Seria, per tant, una nova operació com la d'Urdangarín.

Per exemple, Mariàngel Alcázar escrivia en *La Vanguardia* un article titulat “Mentre treballa la justícia”, on deia que “Tots els llestos del regne s'han afanyat a considerar una malíssima notícia per a la Corona que la Fiscalia del Tribunal Suprem hagi assumit la investigació”, però assenyala que “A la Zarzuela, o almenys al cap dels qui, per proximitat, tenen més dades i millor coneixement de l'assumpte, es-

tan més en la línia de qualificar sinó de bona, almenys de necessària, la notícia l'anunci d'aquesta investigació (...) perquè aquest és l'únic camí perquè s'clareixi d'una vegada per sempre la profunditat del pou en el qual, en aquests moments, s'estan barrejant possibles delictes, qüestions morals, assumptes amorosos, intrigues polítiques”... que comprometen a la Corona. No és l'única que pensa que, davant la magnitud de l'escàndol i la possibilitat de noves revelacions, la Zarzuela es veu obligada a deixar fer.

Basta veure les reaccions de mitjans defensors de la Corona. Per exemple, l'Editorial de l'ABC del dimarts 9 de juny, que assenyala que la investigació de la fiscalia demostra que “la llei és igual per a tots”, encara que segons el periòdic, la causa hagués hagut de ser assumida per l'Audiència Nacional, i no era necessària la Fiscalia del TS. L'editorial conclou amb l'“exemplar” conducta de l'actual cap de l'Estat (el mateix que deien del Rei anterior durant tot el seu regnat). ABC adverteix que això no ha de ser utilitzat per a les “campanyes antimonàrquiques de l'extrema esquerra”.

En la mateixa línia, la portaveu del Govern, Mª Jesús Montero, declarava que “la justícia és igual per a tots”, en tant que Edmundo Bal (Cs) expressava la seva “confiança en la professionalitat del fiscal”. El PP formulava crítiques molt moderades a la decisió. Tan sols Vox se sortia d'aquesta línia dient que “fora les brutes mans del govern”. És a dir que al “emèrit” només ho defensa VOX.

Una operació arriscada

Cert és que la investigació de la fiscalia no s'obre de bona gana. Un fiscal suís va ser el que va obrir la investigació sobre un cas que ja havia estat arxivat provisionalment el setembre de 2018 a Espanya per l'Audiència Nacional, que va interpretar que només hi havia “febles” indicis, i que es va escudar en la suposada inviolabilitat penal de Joan Carles de Borbó quan es van produir els fets.

Així i tot, la necessitat de recórrer a una mesura com la recerca a l'exrei per a salvar a la institució, no és un capritx. Obeeix a una necessitat del Règim, en una situació de "degradació" creixent de totes les institucions començant amb la Monarquia. El capital financer i l'imperialisme USA necessiten salvar al règim perquè necessiten a les seves institucions, la seva policia, el seu aparell judicial, el seu exèrcit, per a fer front a la mobilització que la crisi social i política anuncia. Com es va demostrar davant la mobilització del poble català.

Però la investigació a Joan Carles de Borbó no és una operació exempta de riscos. Tot el contrari. Asseure a Joan Carles de Borbó en la banqueta per a jutjar només els seus negocis posteriors a 2014 suposa donar impunitat a quaranta anys de cobrament de comissions. Qualsevol que sigui el desenvolupament dels fets, els riscos són enormes. Què passaria si la Fiscalia tanca en fals la recerca? O si el Borbó s'escapoleix a la República Dominicana per a posar-se

a resguard dels tribunals, com diuen alguns mitjans de premsa? I si és condemnat? Més encara si hi ha una sentència que diu que va cobrar comissions quan era Rei, però no se li pot condemnar per això, i només se li condemna per evadir, després de 2014, impostos corresponent a aquesta fortuna il·lícita.

Sabem que ens bombardejaran amb la idea que Felip VI, sord i cec, no sabia res dels negocis del seu pare, però ho aconseguiran? Totes les sortides obren la via del qüestionament del Règim. Però, en la situació social actual, amb la gravetat de la crisi i la creixent indignació social, el qüestionament del règim és un factor explosiu. Per molt que l'operació vulgui sacrificar a Juan Carlos per a salvar a Felip VI i a la institució de la Monarquia, afebleix al conjunt de les institucions i els seus plans contra la classe obrera i els pobles.

Com assenyalava la columnista de *La Vanguardia* que citem abans, el problema és que el que va valer en el cas Urdangarín és poc probable que valgui ara: "*Joan Carles de Borbó, no és*

un Urdangarín qualsevol: va ser cap de l'Estat durant trenta-nou anys". Trenta-nou anys de malifetes que ara pretenen deixar impunes i amb una petita sanció per frau fiscal.

Per la República

No podem deixar-nos enganyar per la maniobra del fiscal. És tot el regnat de Joan Carles I el que ha de ser assegut en la banqueta. Una vegada més es posa de manifest la necessitat d'acabar amb el règim de la Monarquia, corrupte des de la seva base fins a la seva màxima institució. Un règim després del qual s'atrinxeren les grans fortunes, el capital financer, els especuladors, per a fer pagar, una vegada més, la crisi a la població treballadora.

Combatre fins a les últimes conseqüències per les reivindicacions, per una "reconstrucció" en favor dels treballadors, de la joventut, les dones, els pobles, exigeix enfrontar-se al règim després del qual s'acullen els explotadors, exigeix lluitar per una sortida política, per la República.

1. Es parla que estaria buscant establir-se en la urbanització la Romana, un lloc privilegiat amb cases d'entre 5 i 40 milions d'euros, on podrà compartir el seu exili daurat amb grans amics que també tenen propietats allí: Felipe González, Jesús Barderas, Carlos Slim, la família Clinton ...

Els companys d'Informació Obrera van celebrar el passat dissabte 13 de juny una xerrada-debat sobre la situació als EUA.

Adjuntem l'enllaç de YouTube perquè pugueu veure-ho i ho compartiu amb els vostres contactes si ho desitgeu.

Informació Obrera vol impulsar aquest tipus de videoconferències, programant nous temes i creant un canal de difusió propi.

<https://www.youtube.com/watch?v=XF8D1-qidFg>

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reus, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reus, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta